

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quænam sit Clavis Daud, quam habet is, qui aperit, & nemo claudit:
claudit, & nemo aperit. Sectio II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

expositionem, quæ per hos septem Angelos distribuit, spiritum intellectus huic Episcopo protinuit existimat, cuius est Sacrarum scripturarum secreta, quibus voluerit, aperire, & quibus voluerit abscondere, iuxta illud Matth. 11. *Confiteor tibi Pater, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea paruulis*, quia verò Philadelphiæ amorem fraternum significat, proponit sese Christus in eo imitandum, qui vsque adeo magnus fuit, vt omnes amore plusquam fraterno dilexerit, vt nimirum eos Philadelphiæ Angelos, id est, amoris fraterni nuntios, & prædicatores efficeret, iuxta illud Ioannis 15. *Hæc est præceptum meum, vt diligatis inimicem, sicut dilexi vos.*

Ioann. 15. 11.

III.

Clavis Dauid pro intelligentia omnium prophetarum.

Christus sanctitatis fons.

Quod verò additur, *verus*, significat eum qui amore fraterno excelluerit, ampliori veritatis cognitione honorandum. Id quod adhuc per sequentia luculentius exprimitur. *Qui habet*, inquit, *clauem Dauid* sed est, omnium Prophetarum, quorum intelligentiam ijs quibus voluerit poterit vberissime impertiri. Ex omnibus vero Prophetis solus Dauid quasi instar omnium est nominatus, quia ille præ cæteris genere, gestis, regno, vaticinio, mysteria Christi ad viuum expressit. Quæ omnia necessario proponenda fuerunt Philadelphiæ Angelo, vt sese ad prædicandum, molestiasque ac labores, qui in eo munere sæpe incidunt, subeundos animosè compararet. Tertia, & postrema est Pannonij, dicentis proponi Christum tanquam Sanctum, quia ad sanctos scribitur, vt eum agnoscant verum sanctitatis fontem, & quia iidem erant veritatis propugnatores, addi, *verum*. Denique quia subiungendum erat; *Eccce datur coram se ostium apertum*, dictum fuisse *qui habet clauem Dauid*, quæ clavis ad aperienda diuina mysteria quæ in Prophetis clausa continentur, referenda est: verum hæc ex ijs, quæ dicturi sumus planiora fient.

Quænam sit Clavis Dauid, quàm habet is, qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit.

SECTIO II.

I. **C**ommunis est prima expositio, hanc clauem Dauid esse clauem scientiæ, qua Scripturæ aperiuntur, de qua dicebat Christus Phariseis: *Va vobis hypocritæ, qui tulistis clauem scientiæ, ipsi non introistis, & qui introibant, prohibuistis*. Dicitur autem huiusmodi clavis peculiari nomine, *clavis Dauid*, quoniam vt ait Rupertus, & alij, Dauid luculentius, quàm reliqui Prophetæ, Christi, & Ecclesiæ mysteria cecinit, atque adeo merito instar omnium Prophetarum censetur, vt qui clauem Dauidis ad aperiendum habuerit, simul illam ad reliquos Prophetas intelligendos habere credendus sit. Atque hinc colligimus id quod docet Petrus 2. sua Epistola canonica, Scripturam sacram non esse spiritu proprio interpretandam, siquidem Christus eius clauem habet, & quod est consequens, eius notitiam vt ait hic Ioannes, cui vult aperit, & cui vult claudit, nec aliquis cui is aperit, claudere: neque cum claudit, potest aperire. Eodémque sensu plerique interpretantur librum illum signatum sigillis septem, quem solus Agnus potuit aperire, vt refertur Apocalypsis 5.

Clavis Dauid, quid hic crita, qui tulistis clauem scientiæ, ipsi non introistis, & qui introibant, prohibuistis. Dicitur autem huiusmodi clavis peculiari nomine, clavis Dauid, quoniam vt ait Rupertus, & alij, Dauid luculentius, quàm reliqui Prophetæ, Christi, & Ecclesiæ mysteria cecinit, atque adeo merito instar omnium Prophetarum censetur, vt qui clauem Dauidis ad aperiendum habuerit, simul illam ad reliquos Prophetas intelligendos habere credendus sit. Atque hinc colligimus id quod docet Petrus 2. sua Epistola canonica, Scripturam sacram non esse spiritu proprio interpretandam, siquidem Christus eius clauem habet, & quod est consequens, eius notitiam vt ait hic Ioannes, cui vult aperit, & cui vult claudit, nec aliquis cui is aperit, claudere: neque cum claudit, potest aperire. Eodémque sensu plerique interpretantur librum illum signatum sigillis septem, quem solus Agnus potuit aperire, vt refertur Apocalypsis 5.

Dauid instar omnium prophetarum.

Sacra scriptura, liber signatus. Apoc. 5.

II. Arrogantia hereticorum circa intelligentiam scripturarum.

Contra quam impudenter garrunt nostri temporis hæretici, qui sibi Scripturæ factæ intelligentiam arrogare, imò de eius vero sensu controuersias ad quamuis è lipporum grege rabulam tanquam ad iudicem, ac censorem per summam contradicendi libidinem deferre præsumunt, contempto Hieron. August. reliquorumque Ecclesiæ luminum, imò, & vniuersæ Ecclesiæ iudicio, illud prætexentes

textentes scripturam Sanctam facillimam esse, & appetitissimam, nec vident Regium varem à Deo intellectum ad eam intelligendam postulasse. *Psalm 118. Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam.* Et iterum. *Revela oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua.* Et rursum. *Faciem tuam illumina super servum tuum, & doce me iustificationes tuas.* Quæ verba expendens D. Hier. in epist. ad Paulinum de instit. D. Hieronym. monach. *Si tantus, inquit, propheta tenebras ignorantia confiteretur, quæ nos per parvulos, ac penellentes insensu nocte circumdari?* de quo argumento legendi sunt Irenæus lib. 2. adversus hæreses c. 47. Orig. lib. 7. contra Cell. Ruffinus lib. 11. hist. cap. 9. D. Hieron. in epist. ad Paulinū de studio scripturæ, & in epist. ad Algafiam, quæst. 8. D. Aug. lib. 2. de doctrina Christi. cap. 6. & epist. 3. D. Greg. homil. 6. in Ezechielem. D. Chryf. homil. 40. in Ioannem. super illud: *Scrutamini scripturas.* Quo loco Chrylost. in hunc sensum obseruat verbum illud *Scrutamini. Non dixit, inquit, legite, seu scrutamini, quia oportet profundius effodere, ut quæ alte delirescunt, inuenire possimus: non enim rem in superficie, & in promptu positam effodimus, sed quæ tanquam Thefaurus profunde reconditur: locus vero ille Deuter. 13. quo hæretici abutuntur, Mandatum, quod ego præcipio tibi hodie non super te est, neque procul positum, neque in celo situm, neque trans mare.* Non de facilitate intelligendi scripturas, sed implendi cum Dei gratia præcepta accipiendus est: ut indicetur præcepta Dei non esse impossibilia. Sic enim exponit Tertullianus lib. 4. contra Marcionem. D. August. lib. de perfectione iustitiæ, responsione penult. Origenes, Ambrosius, Chrylostomus in cap. 10. epistolæ ad Romanos.

Secunda expositio est Bedæ, qui per *clauem* intelligit potestatem regiam, quæ Davidis dicitur, quia Christus in regali Davidis prosapia, atque ad eum ex tribu Iuda traxit originem: quo etiam modo locutus est Elaias c. 22. cum dixit ex Patris persona, *Dabo clauem domus David super humerum eius.* Rectè autem potestas Christi regia, super humerum eius, posita dicitur, quia non ad splendorem dumtaxat, sed multo magis ad laborem eam habuit. Subiungitur autem, *Qui aperit & nemo claudit, claudit & nemo aperit:* quia potestati Christi omnia sunt subiecta, & nemo potest resistere: iuxta quam expositionem notandum est optimo iure regiam potestatem per *clauem* significari, cum ad Regem pertineat regnum, quomodo voluerit, per legum æquitatem constituere, aperiendo nimirum, & claudendo, id est, præcipiendo quædam, quædam vetando, priuilegia bene de Republica meritis concedendo, nefarios homines pœnis ac supplicijs à sceleribus cohibendo: probos autem præmijs & honoribus in dies amplificando. Denique ipse habet clauces regni, quia ex regis cuiusque, vel æqua, vel iniqua administratione pendet omnino regni, vel salus, vel euerlio.

Id quod sacra litera, alia quoque similitudine significant, eum regna quadragis comparant Zachar. 6. vbi quatuor mundi imperia, quatuor quadragis exprimitur, quia nimirum reges sunt, veluti auriga, qui suorum regnorum habenas, vel ad salutem, vel ad perniciem moderantur: & D. Hieron. in commentarijs super Abacuch in illa verba capitis tertij, *Fluuios scindes terra,* existimat eo loco Reges ad literam, *Fluuios terra,* dominari, ut sit sensus, Reges terræ aduersus populū tuum dimicantes diuides, atque disperges. Ratio vero ea est, quia fluuij terras quas abluunt, aut opportunis irrigationibus fecundant, aut impestiujs inundationibus euertunt. Quam ob causam in sacris literis, regionum felicitas, aut infidelitas ad Regum bonitatem, aut malitiam referuntur. Vt Ecclesiastici cap. 10. *Na tibi terra cuius Rex puer est, & cuius principes mane comedant, id est, gula, & luxu vacant.* *Beda terra cuius Rex nobilis est, cuius principes vescuntur in tempore suo ad reficiendum,*

Psalm 118. Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam.
Scriptura difficilis ad intelligendum.
 Irenæus.
 Origenes.
 Ruffinus.
 D. Hieron.
 D. August.
 D. Gregor.
 D. Chryost.
 Deut. 13. 13.
 Tertull.
 D. August.
 Origenes.
 D. Ambros.
 D. Chryost.

III.
 Beda.
 Regia Christi potestas significata per clauem David.
 Esaias 2. 22.
 IIII.
 Reges velut auriga regnorum.
 Zach. 6.
 D. Hieron.
 Reges quasi fluuij
 Felicitas vel infelicitas regionum ex regibus.
 Ecclesiastes 10. 16.

Sapient. 6. 26 non ad luxuriandum. Et sapientia 6. Rex sapiens stabilimentum populi est.

Tertia expositio est Ambrosij Ansberti. Per *clauem* hanc Christum ipsum intelligentis; quæ potest ex eo confirmari, quod in contextu non dicitur quæ *aperit*, & quæ claudit, sed qui *aperit*, & qui claudit. Itaque Christus, & est ostiū, Ioannis 10. *Ego sum ostium*, & *clauis*, & clauiger ipse, qui aperit. Verum aduerte non sit esse *clauem* ad aperiendum, & claudendum, vt nostrum liberum conuersum respuat: etenim nos etiam dicimur, *aperire*, & ille *pulsare*, iuxta illud, quod hoc eodē capite pauld inferius explicabimus: Ego sto ad ostium, & pulso: si quis audierit vocem meam, & aperuerit ianuam intrabo ad illū. Aperit igitur Christus intellectum ad credendum, voluntatem ad diligendum, aperit paradysum probis, claudit nefarijs. Quarta expositio est de cruce, quæ Christus tanquam clauis paradysum claudit, & aperit, sic enim eam appellat D. Chrysostomus, tomo 2. homil. de diuinitate, qua de re iam aliàs diximus. Quinta est de penitentia, quæ etiam calum aperit. Vtriusque meminit Hugo Cardinalis in hunc locum.

VI. Ex omnibus hisce expositionibus illa videtur germanior, quæ clauem ad intelligentiam, & scientiam scripturarum refert, vt videtur perpicuum ex illis verbis, quæ sequuntur. *Eccc dedi coram te ostium apertum, quia medicam habes virtutem.* Quod *ostium* communis interpretum expositio, de scripturarum intelligentia, & munere prædicationis intelligit. Verum dubitabis, cur ea ostij aperiendi ratio tradatur. *Quia, inquit, medicam habes virtutem.* Respondeo sensum esse, quia, inquit, ex te parum, potes, atque adeo nisi ego ostium aperuerō, id tuis viribus præstare minimè poteris: nec enim locum intelligendum esse de exiguo in virtutibus progressu palā est ex eo quod Græcè non legimus *ἀπερτεω*, id est, virtutem, sed *δύναμιν*, id est, potentiam. Accedit quod mox subiungitur: *Et seruasti nomen meum, & non negasti nomen meum*, quibus verbis significatur hunc Episcopum morum sanctitate excelluisse.

Ioachimi Abbatis, de Philadelphia Angelo vaticinium.

SECTIO III.

I. Ioachimus Abbas Florensis Cœnobij, ordinis sancti Benedicti, ex Calabria Ioriundus, vir fuit diuinarum literarum cognitione nō medio crite instructus, quippe cū Hieremiam, Esaiam, Daniele, & Apocalypsim Ioannis suis commentarijs illustrauerit, multāque alia ediderit ingenij sui, & eruditionis monumenta. Floruit tempore Lucij tertij, Urbani tertij, Gregorij octauj, & Clementis tertij, summorum Pontificum ante quadringentos annos. Is prophetiæ spiritum habuisse, suo tempore fuit existimatus, quemadmodum testatur frater Syluester Meucius de Castellatione Aretino, Augustinæ familiæ in epistola quam de Ioachimi operibus conscripsit ad Egidium Presbyterum Cardinalem, quæ eisdem operibus præfigitur. D. Anton. 1. par. Chronicon. titu. 17. cap. 1. §. 12. Sixtus Senensis, lib. 4. suæ Bibliothecæ, & Gulielmus Parisiensis in libro de virtutibus. Diciturque templum sancti Marci Venetijs celeberrimū lapidibus stratū, atque exornasse glypticis, mysticisque notis, anigmaticisque figuris rerum in Italia vicissitudines, ciuiliū bellorum turbines, alienissimæque sua tempora, in quæ adhodiernum vsque diem incidit, & in posterum etiam incidet, continentibus. Itaque ei Clemens tertius Pontificatus sui anno primo præcepit, vt Apocalypsis interpretationem quam de mādato Lucij, & Urbani, fuerat auspicatus, ad finem tandem perduceret, sibi que offerret, vt constat ex literis Clementis ad eundem,

Ioachimus
Abbas unde
oriundus.

Quo tempo-
re floruerit.
Silu. Mœu.

D. Anton.
Sixtus Sen.
Gulielm.